

»Under Udvalgets Overvejelser har endvidere som nævnt været inddraget Spørgsmaalet om *de udenrigsministerielle Tjenestemænds Adgang til Bierherv.* Dette Spørgsmaal fandt efter Udvalgets Opfattelse sin principielle Afgørelse ved § 141 i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919, saaledes som denne optryktes under 6. Oktober 1922, derhen, at Udenrigsministeriets Tjenestemænd ikke kunde have Adgang til Bierherv. § 141 i Tjenestemandsløven havde følgende Ordlyd:

»Der vil af Regeringen inden 1. December 1921 være for Rigsdagen at fremsætte Forslag til Lov om Revision af § 44 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919.

Hvis nævnte Revision ikke har fundet Sted inden 1. April 1923, vil Tjenestemænd i Udenrigsministeriet, som har Tilladelse til at have Beskæftigelse udenfor Statstjeneste, ikke kunne vedblive hermed, medmindre ny Tilladelse gives; Ministerens Afgørelse heraf træffes efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg.«

Udvalgets ovennævnte principielle Opfattelse af § 141, der vel ikke direkte fremgaar af Paragraffens Ord, afleder Udvalget *dels* af den Kendsgerning, at Landstingsudvalgets Betænkning udtrykkelig sidestiller Rækkevidden af den under Landstingsforhandlingerne formulerede § 141 med Folketingets Affattelse af samme Paragraf, der var et klart udtalt Forbud mod udenrigsministerielle Tjenestemænds Adgang til Bierherv, *dels* af de Lønningsvilkaar, der tilmaaltes Udenrigsministeriets Embedsmænd — sammenholdt med de Lønvilkaar, der tilmaaltes Landets øvrige Embedsmænd —, og som vilde være uden tilstrækkelig Begrundelse, saafremt de ikke som Forudsætning havde Forbud mod Adgang til Biindtægter af den i Lønningslovens § 44 omhandlede Art, *dels* endelig af de stedfundne Forhandlinger saavel i Landstinget under Forhandlingerne om Lov om Udenrigstjenesten den 29. April 1921 som i Folketinget under samme Lovs afsluttende Behandling den 3. Maj 1921. Det kan endvidere fremhæves, at nærværende Udvalg ikke kender noget fra Ulandet hentet Eksempel paa, at udenrigsministerielle Embedsmænd træder i Forbindelse med privat Erhvervsvirksomhed af den i Tjenestemandsløvens § 44 omhandlede Art, hvorimod man vil være i Stand til at fremføre talrige Eksempler paa, at saadan Forbindelse direkte forbydes.

Den her hævdede Opfattelse af Tjenestemandsløvens § 141, maa imidlertid ikke have været sammenfaldende med Administrationens Forstaelse af Paragraffen, idet man — saaledes som det vil fremgaa af det senere passerede — har opfattet den som værende af midlertidig Karakter og saaledes, at den bortfaldt, saafremt der ikke inden 1. April 1923 var